

Christian Woldenberg Caspar Habermann

Theses Iuridicae Inaugurales

Rostochii: Kilius, 1668

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn741217465>

Druck Freier Zugang

Juristische Inauguralthesis

RU Jahr 1668

Christian Woldenberg, M. für
Caspar Habermann, Resp.

Mit Frey

Q. D. B. V.
**THESES JURIDICÆ
INAUGURALES,**

Quas
Auctoritate

Magnifici & Nobilissimi Ictorum Ordinis
in Illustri ad Varnum Academia

PRÆSIDE
VIRO

*Nobilissimo, Excellentissimo, Amplissimo
& Consultissimo*

DN. CHRISTIANO VVOLDEN-
BERGIO Crempâ-Hofat. Phil. & J. U. D. De-
cretal. P. P. Ducalis Consistorii Assessore Gravissimo & Fa-
cult. Juridicæ p. t. Decano spectabili, Comite
Palatino Cæsareo meritissimo.

Pro consequendis summis in utroq; jure
honoribus ac privilegiis

Eruditorum disquisitioni sistis

M. CASPARUS Habermann

Jeverâ Frisius.

*In Auditorio Majori ad diem XVI. April horis con-
suetis ante & pomeridianis.*

ROSTOCHII, Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr. Anno 1668

Ingressus.

Diversas hasce ac breves sisto theses simplici stylo adumbratas, veritas quippe nuda est, verborum non quarit cultum, ac operosam prolixitatem: Nec placet, quæ quidem disputantium solennis est consuetudo, fusiori periodo unius rei deducere iargumentum: Sed animus fert, nobiliores controversias, velut flosculos quosdam è Jurisprudentiæ nostræ viridario decerptos, eâ, quâ possum, brevitate proponere: pascite ergo hâc jucundâ florum varietate animos vestros, eosdemque benevolentia Vestra aurâ afflate. Te Summe Rerum Sator, devota precor mente, largire Cœlestem benedictionis tuæ rorem, ut hi florum surculi ferant veræ doctrinæ fructus Justitiæ Tuæ æternum litandos.

THESIS. I.

Divisio Justitiæ in Universalem, & particularem non est generis univoci in species, nec Analogi in species analogas: primum probo, quia species speciem non in cludit: Secundum, quia nescit Philosophia genera analogia.

III. Recte quidam Jurisprudentiam definiunt per Prudentiam, male autem nomine prudentiæ intelligunt habitum aliquem distinctum à ceteris intellectus adminiculis, quia nulli acquisiti habitus in intellectu reperiuntur: Fundamentum hujus est, quod habitus sit ad tollendam potentiæ indifferentiam, quomodo autem intellectus humanus positus omnibus ad agendum requisitis potest esse indifferens?

A 2

III. Fictiones

III. Fiktionen juris plurimum afferre utilitatis extra dubium est, nec tamen ideo Philosophorum fiktionen, quas vocant entia rationis, sunt rejiciendæ: Tum quia Metaphysica de illis tanquam contrario sui objecti agit, tum quia propè totum artificium Logicum in ente aliquo rationis ficto licet fundamentali consistere visum fuit Episcopo illi Calagurritano in suis prolegomenis Logicæ.

IV. Causarum notitia ut Philosopho summè necessaria, itaq; quoq; Juris consulto non indigna; in numerum tamen earum an sit recipienda Causa materialis dubium facit Lessius? movetur ille hac sola ratione, quod ejus statuendæ nulla sit necessitas. Omnem enim, ait, dependentiam formarum tam substantialium, quam accidentalium à materia posse explicari absque Causa materiali, subscriberem huic Sententiæ, si tam recepta quam vera foret.

V. Jus Gentium non esse aliud primævum, aliud secundarium, sed Unicum, cum multis statuis, quia non sunt multiplicandæ divisiones absq; necessitate, speciesq; rerum miscendæ, præsertim cum citra eam divisionem Jus gentium probè distinguatur à jure naturali & Civili, Ludw: Diss: ad Just: 1. Thes: 9.

VI. Nullam dari æquitatem scriptam; sed omnem esse non scriptam: præferri tamen eam stricto juri verosimilius puto, primum probat l. 16. ff. de condit. & demonstrat: facti l. 17. pr. ff. de usur. Secundum probat l. 8. C. de Judic: l. 20. ff. de reg: Jur: Wissenb. p. 1. Diss: 2. Thes: 12. & ad l. 8. C. de Judic:

VII. Virtutes legis, de quibus in l. 7. ff. de legib: non tam ad formam, quam ejus effectus pertinent, Lex verò permittens propriè Lex est: Quæ tamen non ideo sic dicitur, quod impunitatem agendi concedat sed quatenus alios omnes, qui utentem impedire laborant, coercet: Atq; hinc cavendum à Pacio, qui Cent: 1. quest: 9. docet legem permittentem non esse propriè legem, quis enim unquam dixerit, illud. XII. Tabul: uti quisq; rei suæ legassit, ita jus esto, legem non esse.

VIII. Antinomiam quæ est inter L. 14. ff. de Stat: homin: & inter l. 13. ff. de V. S. malè conciliat Wesenbec: in suis parat: ad Tit. de Stat homin: n. 3. vid. Hahn in not. ad Wesenb. ibidem ubi improbat Wesenbecij conciliationem. Ipse verò distinguit, aut mulier agit de evitanda pœna orbitati olim statuta, & tunc illi qualiscunq; partus etiam monstruosus proderat, quia parentibus nihil imputari potest, qui L. Papiæ satis fecere: vel agit mulier de premio & successione Liberorum §. 2. Inst. de Scto Tertullian. l. 2. ff. eodem tunc monstruosus partus ei non prodest. d. l. 14. Hanc conciliandi rationem improbat quidem

dem Emund, Merill. ei tamen respondet Tabor in Corollar: 6. ad partit.
Element.

IX. In l. 6. ff. de his qui sunt sui vel alien. Jur: stultam esse rationem dubitandi, & aut ineptire, aut joculari Ulpianum, ait Bachovius. Sed ratio dubitandi solida & aperta est, eaq; delumenda ex l. 1. §. 14. ff. de agnoscend. & alend. liber. Constitutum nimirum erat Senatusconsulto, ut si constante matrimonio uxor denunciasset viro, se ex eo esse prægnantem, is aut renunciaret, se patrem non esse, aut si omisisset renunciationem, agnosceret partum pro suo: In casu ergo legis nostræ. 6. maritus aberat domo in nonum annum, inde coeperat uxor ejus esse prægnans, denunciat ipsa viro, se ex eo esse prægnantem secundum formam Scii, hic non negat renunciando, forte quod crederet, satis se tutum esse, partum pro suo non agnitum iri tam diu absentis, quærit jam Jctus, an, quia tacuerit maritus, pro suo teneatur agnoscere partum? & deciditur quidem satis injuriosum esse hoc loco suum heredem absenti agnasci, nec obstar Scrum, utpote quod locum habeat, si dubium sit, an ex marito partus conceptus sit nec ne? Hoc loco autem dubitari non posse: Non ergo, quod falso credidit Bachov. dubitavit Julianus, an anniculus iste per naturam possit esse filius per decennium absentis, sed an debeat haberi pro suo herede propter rationem civilem quam subministrabat Scrum.

X. Datur Dominium non solum rerum corporalium, sed etiam incorporaliū proprie ita dictum. l. 3. ff. si usus fr. per l. 15. §. 2. ff. quod vi aut clam l. 8. ff. de bon. authorit. Judic. possidend. argumento hoc assertum meum confirmo: Quæcunq; res prævio justo titulo tradi potest, ejus est dominium, atqui res incorporalis præcedente justo titulo tradi potest. Ergo. Nec dicas, Majorem hujus Syllogismi esse veram, si proprie res tradatur, secus autem improprie: Nam si hoc effugium valet, dicam etiam ex ficta traditione sequi fictum dominium Bachov. ad Treutl. rel 2. Diss: 20. Thef: 1. Lit. L.

XI. Jurisdictionem Jure Justinianeo tam late sumi, ut etiam merum imperium comprehendat, sat validis persuadeor rationibus. l. 1. ff. de offic. ejus. & c. Nov. 15. cap. 3. vers. oportet. l. 2. §. 23 ff. de O. Jur: l. 7. §. 2. ff. de offic. Procons: l. 31. ff. ad L. Cornel. de Fals. Franzke in Comment: ff. ad Tit. de Jurisd: n. 3. Dissent. Obrecht: lib. 1. de Jurid: cap. 3.

XII. Nulla datur Jurisdictio Criminalis distincta à mero imperio. l. 6. ff. de offic. procons: l. 2. §. 23. ff. de O. Jur: l. 1. ff. de offic. ejus. & c. l. 1. §. 4. ff. de offic. Praefect. urb. Et si (verba sunt Wissenbachii) solâ animad. versione,

que sic gladio, definiendum foret merum imperium, non jam ille hoc haberet, cui dedit lex vel Senatus Consultum, vel Princeps, sed carnifex. *Bachov; vol. 1. D. 3. Thes. 3. lit. C. dissentit Obrecht d. lib. 1. de Jurud. Cap. 3.*

XIII. Recte merum Imperium extenditur etiam ad bruta animalia. Non quidem principaliter, sed per consequentiam, vel propter delictum hominis connexum ad abolendam memoriam *Can: 4. Caus: 15. quest: 1. vel in penam hominis. §. 6. Inst. de publ. Judic.*

XIV. Non male merum imperium ex l. 3. ff. de Jurisdic: definitur per potestatem gladii ad animadverrendum in facinerosos homines. Gladii verbum non accipitur in d. l. 3. materialiter de gladio fabrilis, sed graviore criminum coercitione *§. 6. Inst. de publ. Judic.* sed cur potius definitur per potestatem gladii, quam securis aut celi? An ideo forte quod minus acerbiteris credatur inesse ei animæ derversioni, quæ sit gladio, quam quæ securi aut laqueo?

XV. Magistratibus Municipalibus competere aliquod mixtum Imperium non obscure docent leges Romanæ. l. 4. §. 3. ff. de damno infect: l. 29. §. 7. ff. ad L. Aquil. l. fin. ff. de decret: ab ord: facend: l. 131. ff. de V. S. junct: l. fin. ff. de offic: ejus &c:

XVI. Merum Imperium, quoniam ex speciali legis, vel SCti, vel Constitutionis principis concessione competit, mandari nequit ab eo, cui Concessum est, nisi in casu absentiæ, cum vis facta dicitur, quod L. Julia de vi nominatim caveretur, cui causa infirmitatis non est conjungenda l. 1. pr. ff. de offic: ejus &c. l. 6. ff. de offic: procons: l. 70. ff. de R. J. Perez. in Cod: de Jurisdic: n. 20.

XVII. Nec merum Imperium hodiè potest mandari, nec tempore Principum competit id jure Magistratus Majoribus Magistratibus. Primum, pater, quia ea mandantur, quæ jure Magistratus competunt, atqui nec hodiè merum imperium jure Magistratus competit, quia hodierni Principes & Comites, in suis territoriis non sunt nudi Magistratus: secundum etiam ostendo *arg: l. 2. §. 32. ff. de O. Jur: vid: Bachov. ad Treutl. vol. 1. Disp: 3. Thes. 6. lit. F.*

XVIII. Judicis dandi licentia, datio bonorum possessionis diverso respectu sunt Juris dictionis, & Imperii mixti. Quatenus enim Prætor in Judicio Constituendo, & formula concipienda judicandi normam præscribit Jurisdic:io est l. 3. ff. de Jurisdic: quatenus verò Judicem Judicio addicit, eumque judicare jubet, imperium est, l. 12. §. 1. ff. de Judic: Sic etiam bonorum possessio, quatenus decernitur, Jurisdictionis est, quatenus autem ejus decreta sequitur

sequitur executio, est mixti imperii d. l. 3. ff. de Jurisdic. fac. l. 4. §. 1. ff. de offic. ejus &c.

XIX. Committitur, l. 10. ff. de Jurisdic. cum l. 77. ff. de Judic. varie sed infirmæ sunt Doctorum conciliationes. Quippe alii distinguunt inter jus, & honestatem, de illa accipiunt d. l. 77. de hac l. 10. de Jurisd. Alii explicant d. l. 10. de Jurisdic. Contententiosa, d. l. 77. de jurisdictione voluntaria, dicendum potius erit, vel ictos in hac quaestione dissensisse, vel d. l. 77. intelligendam de eo Calu, quo adversarius filii consentit in patrem judicem, quam præfero.

XX. Non tantum Jurisdictionem contentiosam, sed & voluntariam posse prorogari, mihi certum est, prius patet, per l. 18. ff. de Jurisd. l. 2. §. 2. ff. de Judic. posterius svadetur per l. 14. ff. de Jurisdic.

XXI. Libellus post Litem contestatam mutationi nequit esse obnoxius. arg. Nov. 112. Cap. 3. pr. ibi: actorem Caprum negotium l. 23. ff. de Judic. l. 3. §. 11. ff. de peculio.

XXII. Nomen actionis ne quidem de Jure civili in libello exprimi debet: l. 1. §. 1. ff. de edend. arg. l. 6. ff. de reb. credit. l. 34. ff. de condit. et demonstrat. Nec distinguendum cum Welsenbecio censeo inter jus Digestorum & Codicis, hoc affirmat p. l. 3. C. de edend. l. fin. C. de interd. illo verò negat per d. 11.

XXIII. Pactum (quod rectè definitur Conventio de aliquo dando vel faciendo) est genus Contractus, l. 20. C. de pact. l. 3. ff. de usufr. l. 71. ff. pro soc. l. 35. §. 1. C. de inoffic. testam. l. 20. ff. ad L. Cornel. de fals.

XXIV. Contractus non rectè definitur ex l. 19. ff. de V. S. ultrò citroq; obligatio, nec conventio cum causa. Labconis enim definitio tradita in d. l. 19. est suo definito angustior: ob eand. rationem nequit subsistere secunda, quia non convenit contractibus consensualibus, utpote qui Causam non habent, l. 1. §. fin. ff. de pact. l. 1. §. 2. ff. de permut. Nec Video, quid hi Authores vocabulo causæ velint significari, aut enim eo significatur modus contrahendi, aut datio vel factum actuale, aut deniq; Causa aliqua finalis: non primum, quia modus contrahendi non est ipse contractus, non secundum, quia sic non conveniret contractibus consensualibus, non tertium, quia sic confunderetur contractus cum nude pacto.

XXV. Rectius cum Ludw. D. 11. Inst. Thef. 2. definitio contractum, quod sit, conventio obligationem, efficacem propria sua vi producentem.

ducens. Quæ definitio Communis est contractibus tam innominatis, quam nominatis, distinguitque Contractum probe à pactis tam nudis quam legitimis.

XXVI. Pactum nudum promissorium de J. Civili non producit actionem, etiamsi sit Judiciale, aut juramento confirmatum. l. 28. C. de Transact. l. 12. C. de pact. l. 7. §. 16. cod. JURAMENTUM enim sequitur naturam illius actus cui apponitur l. 5. C. de. ll. vid. tamen. l. 7. ff. de operis libere.

XXVII. Pacta in Continenti adjecta Contractibus tam stricti juris, quam bonæ fidei ex parre Actoris insunt & ad agendum prosunt. l. 4. §. fin. ff. de pact. l. 40. ff. de reb. credit. l. 13. C. de pact. aliter Karber: vol. 1. D. 6. Tb. 10. Lit. A. & B.

XXVIII. Si pactum fuerit dubium & obscurum contra eum est facienda interpretatio, qui verba protulit. l. 39. ff. de pact. l. 21. l. 33. ff. de Contrahend. empte. Sibi enim imputet, quod non fuerit apertius locutus. Quod tamen verum est, si solum verbis insit aliqua obscuritas, secus est, si in re ipsa sit dubium, tunc potius est, ut pro debitore fiat interpretatio l. 34. l. 60. ff. de contrahend. empte.

XXIX. Transactio in se considerata nihil aliud est, quam rei dubiæ & litis incerti conventionem facta decisio. l. 1. ff. de transact. l. 17. & l. 19. C. cod. l. 46. ff. de rei vind. l. 3. §. 1. ff. ad L. Falcid. per decisionem enim rectius tanquam per causam internam definitur transactio, quam per pactum vel contractum Franzky in Commens. ff. ad Tit. de Transact. n. 3. & seqq.

XXX. Transactio bonæ fidei inita rescindi nequit ex l. 2. C. de rescind. vendit. arg. l. 16. C. de transact. l. 78. §. fin. ff. ad SCtum Trebell. Gail. lib. 2. observ. 70. n. 6. & seqq.

XXXI. Transactionem etiam noctu celebrari posse, nec ei tum lumina esse adhibenda verius puto. Primum probat l. 20. C. de transact. Secundum patet ex eo, quod nullus textus juris lumina requirat. Quod si tamen res ejusmodi sit, ut ex defectu luminum in eo possit aliqua committi fraus, lumina requiri statuimus arg. l. 1. §. 10. ff. de ventre inspiciend.

XXXII. Advocatus ante finem anni mortuus transmittit suum salarium ad heredes. l. 1. §. 13. ff. de variis, & extraord. cognit. arg. l. fin. C. de condic. ob caus. dat. l. 38. princ. & §. 1. ff. locati.

XXXIII. Nulla sit licet sine dolo infamia, non tamen omnis dolus infamar. l. 1. ff. de his qui not. infam. §. 2. Inst. de pœna tem. litigant. Hæbn in not. ad Wesenb. 1. de his qui not. infam. n. 3.

XXXIV.

XXXIV. Pugnam, quæ est inter l. 13. §. fin. ff. de his qui not. infam. & inter l. 2. ff. stellionatus infelici successu Dd. tollere conati sunt Bachov. ad Treutl. vol. 1. D. 8. Thes. 6. lit. G. cum Treutlero distinguit, an crimen stellionatus concurrat cum alia actione famosa nec ne, priori casu, ait, infamiam asserri damnato, posteriori negat. male, vid. Wissenbach, D. 9. Thes. 23. Quidam aliter Ulpianum à contradictione liberaturus distinguit inter sententiam hoc crimen securam, & non securam, quam conciliationem rectè improbat Bachovius d. lit. G. Aliam conciliandi rationem asserit Lyclama, qui particulam. Non in d. l. 2. accipit pro non solum, ut sensus sit, stellionatus iudicium famosum non solum est, sed & coercitionem &c. sed vocula quidem concessionis nota hanc explicationem non patitur: Alii particulam Non è d. l. 2. expungunt, quod ferendum non est: placet præ cæteris Lyclama.

XXXV. Distinctio Procuratoris universorum bonorum cum sine libera in legibus nostris habet fundamentum. l. 18. l. 63. ff. de procuratorib. l. 9. §. 4. ff. de A. R. D. l. 20. ff. de novat. l. 17. §. fin. ff. de iurejur. §. 42. Inst. de rer. divis. Dissent. Bachov. vol. 1. D. 27. Th. 5. Lit. B.

XXXVI. Procurator in rem suam procurator propriè non est, nec statuto de procuratoribus disponente continetur. prius manifestum est p. l. 1. ff. de procurat. l. 9. C. epd. l. 1. §. 11. & 12. ff. quand. appelland. posterius patet ex eo, quod verba statuti sint, in propriâ significatione accipienda arg. l. 18. §. 3. ff. de instruct. vel instr. leg.

XXXVII. Minor. 25. annis potest esse procurator non solum in negotiis extrajudicialibus, sed etiam judicialibus, §. 5. Inst. qui & ex quib. caus. manumitt. non pos. l. 1. §. 3. ff. de postul. quod verum est de iure Civili, aliud autem obtinet de iure Canon. cap. qui generaliter de procurat. in 6.

XXXVIII. Domino non datur restitutio in integrum adversus adversarium, cui procuratoris sui non existentis solvendo nocuit culpa arg. l. 13. §. fin. C. de iudic. Cujus ea ratio est, quod culpa procuratoris potius nocere debeat domino, quam alicui tertio, utpote cui nihil potest imputari Bachov. ad Treutl. vol. 1. D. 9. Th. 12.

XXXIX. Universitas potest delinquere sive delictum consistat in omittendo, sive in committendo. arg. l. 8. §. 4. ff. mand. Authent. item quæcumque communitas C. de Episcop. & Cleric. l. 9. §. 1. ff. quod met. caus.

tauf. Quo l sic intelligendum, si vniuersum vniuersitas omnibus de vniuersitate convocatis communicatione con illi precedente quicquam perpetraverit l. 15. §. 2. ff. quod vi aut clam. Hahn. in not. ad Wesenb. t. quod Cuiusq. §. 6. n. 6.

XL. Negotiorum gestorem etiam ad levissimam culpam præstandam esse obstrictum multis locis traditum est. §. 1. Inst. de oblig. quæ quasi ex contr. nasc. l. 1. §. 4. ff. de obl. & act. l. 24. C. de usur. l. 25. §. 16. ff. famil. herciscund. Interdum tamen vel solum dolum ut in l. 3. §. 9. ff. de negot. gest. vel levem tantum præstat culpam l. 20. C. d. t.

XLI. Minima etiam in Legibus nostris attendi explorati Iuris est. pr. Inst. de vi bonor. raptor. §. 16. Inst. de rer. divisi. l. 22. ff. de damno infecto. quod Limitatur ex l. 4. ff. de in integr. restit. nisi per minus majori rei aut summæ præjudicetur l. 34. ff. de Edilit. Edict. Bacchov. vol. 1. D. n. Thes. 2. Lit. B.

XLII. Restitutio in integrum non modò intra quadriennium continuum est petenda, sed & finienda. l. fin. C. de temporib. in integr. restit. excipitur actio doli, quæ adhuc hodiè biennium tantum durat, nec litis contestatione redditur perpetua. l. fin. C. de dolo mal.

XLIII. Quod metu reverentiali, aut leviori, quam ut operetur restitutionem ex edicto quod metus causa, factum vel promissum est, restitutioni in integrum officio Saleem iudicis locum facit arg. l. 21. §. pen. ff. quod met. caus. arg. l. 1. §. 5. ff. quar. rer. act. non dat.

XLIV. Metus siue Causam det Contractibus. b. f. & stricti iuris, siue in eosdem incidat, non facit ipso jure eos nullos. l. 21. §. pen. ff. quod. met. Caus. l. fin. §. 1. ff. eod. l. 3. l. 4. C. eod. l. 1. C. de rescindend. vend. Hahn. in not. ad Wesenb. t. quod. met. caus. n. 5.

XLV. Non potest quis suum vel sibi debitum propria auctoritate absque iudice vindicare. l. 13. ff. quod. met. caus. l. 10. ff. de Jurisdic. l. fin. C. unde vi junct. pr. Insti vi bonor. raptor. l. 7. D. ad L. Jul. d. vi privat.

XLVI. Actionem doli mali non dat Prætor, nisi deficiant aliæ actiones l. 1. §. 4. ff. de dol. mal. l. 2. C. eod. l. penult. §. 1. ff. de in integr. restit. Wissenbach. Disq. 13. Thes. 31.

XLVII. Dolus dans Causam contractibus bonæ fidei facit eosdem ipso jure nullos. l. 7. pr. ff. de dol. mal. l. 3. §. fin. ff. pro socio l. 16. §. 1. ff. de minorib. pauld aliter Bachov. ad Trautl. vol. 1. D. 28. Th. 2. lit. F.

XLVIII. Con-

XLVIII. Contractus validus à minore celebratus & juramento confirmatus non potest rescindi per in integrum restitutionem. l. 1. C. si advers. vendit: Aubert. Sacramenta puberum C. eod: quam Authenticam multi reprehendunt, sed abs ratione, cum saluti animarum impensè faveat.

XLIX. Litis contestatio Baldo dicta Lapis Judicii angularis & principium ejusdem formale negativè tantum fieri debet. Nov. 53. cap. 3. vers: sancimus. l. 14. §. 1. C. de Judic: Wissenb: ad L. unic: C. de Litis Contestat:

L. Ab arbitrio arbitri compromissarii nequit appellari l. 32. §. 14. ff. de recept: & c: l. 1. C. eod: l. 27. §. 2. ff. eod:

LI. Querela in officiosi testamenti est ipsa hereditatis petitio novà solum qualitate aucta. l. 8. §. 8. ff. de in offic: testam: l. 20. l. 21. §. fin. l. 27. §. pen: eod: l. 34. C. eod: Vinnius in Comment: Inst: d. t. n. 6.

LII. Ob Causas nominatim non expressas in Nov: nr. cap. 3. rectè fieri exheredationem, modo sint æquè graves, aut etiam graviore aequitatis svadet ratio. Quid enim si filius quidem ipse patri non inferat violentas manus, sed inferri patiatur, cum facile possit prohibere d. Nov: cap: 3. §. 1. annon dignus tibi videbitur exheredatione? Vinnius in Comment: Inst: t. de inofficis: testam. ad §. 1.

LIII. Legitimam non tantum titulo Institutionis parentes liberi, sed & liberi parentibus relinquere debent Nov: nr. cap: 3. ratio est, tum quod titulus ille institutionis sit honorabilior, tum quod in ea habeat locum jus accrescendi.

LIV. Legitima jure naturæ debita minui quidem, sed penitus tollinequit statuto. §. pen: Inst: de Jur: nat. Gent: & Gr: l. 7. ff. de bon. damnat: l. 7. §. 1 ff. si tab: testam. null: extab: dissent: Perez: in C. ad Tit: de inofficis: testam: n. fin.

LV. Ex possessione præsentis præsumi dominium cum communis sentio propter l. 8. §. 3. ff. Si servit: vind: arg. l. 1. §. 1. ff. de acquirend: poss: §. penult: Inst: per quas pers. & c.

LVI. Bonæ fidei possessor fructus non tantum industriales, sed & naturales per solam perceptionem facit suos, sed revocabiliter. Duo sunt controversia hac in thesi: primò, an b. f. possessor faciat etiam percipiendo fructus naturales suos? quod affirmo per l. 48. ff. de A. R. D. l. 136.

ff. de reg. jur. l. 25. *ff. de usur.* l. 78. *ff. de rei vindicat.* secundo an faciat fructus naturales & industriales irrevocabiliter suos: quod nego *per l. 48. ff. de A. R. D.* l. 4. §. 2. *ff. finium regund.*

LVII. Actio publiciana etiam datur vero domino. & in eodem libello potest conjungi cum rei vindicatione. l. 1. §. 1. *ff. de publ. in rem: act.* nec novum est remedium extraordinarium concurrere cum ordinario arg. l. 2. *C. de bon: pos: contra tabul.*

LVIII. Fundi dominus licet usum fructum illius non habeat, eundem tamen alteri potest concedere. l. 63. *ff. de usufr: Wissenb: D. ad Pand. 19. Thes. 1.*

LIX. Feudum filiofamilias concessum patri non acquiri juri nostro conformius est, quicquid enim pertinet ad peculium castrense filiofamilias, id patri non acquiritur, sed ipsi filio, atqui feudum pertinet ad peculium filiofamilias plerumque enim conceditur illud contemplatione militiz. E. fac. l. 1. *ff. de usu & usufr: leg.*

LX. Usum fructus etiam acquiritur per longi temporis prescriptionem. l. fin. *C. de præscript: long: temp:* l. 11. §. 1. *ff. de publ: in rer: act.*

LXI. Usum fructus ultima voluntate relictus requirit ad sui constitutionem traditionem & factum heredis. l. 46. §. 1. *ff. de usufr: l. 2. ff. si usufr: per: l. 3. pr: ff. de usufr: l. unic: §. fin: ff. quando dies usufr: leg: ced. Hahn: in not: ad Wesenb: t. de usufr: n. 9. dissent: Bachov: vol. 1. D. 16. Th. 3. lit: A.*

LXII. Inter plures usufructuarios verbis tantum conjunctos locum sibi vindicat jus accrescendi. l. 16. §. ult: *ff. de leg: 1. l. 89. ff. de legat: 3. l. 6. & 7. ff. de reb: dub.*

LXIII. Omnes servitutes sive sint rusticæ sive Urbanae habent Oculam continuam & perpetuam. l. 28. *ff. de S. P. Urban:* qui textus nequit restringi ad servitutes tantum urbanas, facit enim mentionem aquæ ductus, qui haud dubie est servitus rustica.

LXIV. Servitutes acquiruntur longi temporis prescriptione, nec in ea opus est titulo, nec scientiâ domini. l. 10. *ff. si servit: vindicet. l. 1. §. fin: ff. de aqua & ag. pluv: l. 5. §. pen: ff. de hin: actus, privat: l. 2. §. ult: ff. eod.*

LXV. Jure Libertatis citra servitutem, aperto pariete nostro, fenestras in eo habere nobis licet luminis excipiendi gratiâ. l. 9. *ff. de os.*

P. II.

P. II. unicuique enim in suo facere licet quidvis, dum nihil immittat in alienum l. 8. §. 5. ff. si servit. vind. Nec dicas, oculos in alienum immitti, aperte enim hoc falsum est, ne quidem oculi aliquid ex te in alienum immittunt, quin potius aliquid ex alieno recipiunt nimirum species impressas ab objecto productas.

LXVI. Lex Aquilia (quæ omnibus legibus antè de damno latis derogat l. 1. ff. ad L. Aquil.) vindicat damnum non modò Committendo sed & omittendo illatum l. 8. l. 27. §. 9. ff. ad L. Aquil. Dissentit Zarsius in Comment. ff. d. 1. n. 7.

LXVII. Divisio actionum in rem & in personam est adæquata, nec dantur actiones mixtæ partim in rem & partim in personam. §. 1. Inst. de Actionib. l. 25. ff. de obl. & act. l. 1. §. ff. fin. regundor. l. 1. §. 1. C. de annal. except. dissent. Baccov. vol. 1. D. 19. Th. 1 lit. A.

LXVIII. Divisioni Bonorum ne quidem longissimo tempore præscribitur l. 14. §. 2. ff. commun. divid. l. fin. C. eod. l. 70. ff. pro soc. l. 77. §. 20. ff. de leg. 2. undè licet per totos triginta annos nemo ad divisionem provocaverit, non tamen prohibetur id facere etiam post annum trigessimum.

LXIX. Actio servi corrupti licet sit Prætoria pœnalis, est tamen perpetua, non autem famola l. 1. ff. de serv. corrupt. l. 13. pr. ff. d. t. l. 5. §. 1. cum duab. II. seqq. ff. de obseq. parentib. & patron. præstand.

LXX. Qui sumptus necessarios in funus erogavit, præfertur omnibus creditoribus hypothecariis, quo jure tamen non gaudet Medicus, qui ægrum curavit, nec Pharmacopola, qui impendia in morbum defuncti fecit. prius probat. l. 45. ff. de religiof. & sumpt. fun. l. 17. ff. de reb. authorit. Judic. possid. posterius probat l. 12. §. 2. L. 14. §. 6. ff. de religiof. & sumpt. funer. VVissenb. in C. ad l. 3. d. 1.

LXXI. Dissidium, quod est inter l. 15. ff. de reb. cred. & inter l. 34. ff. mand. componi potest, vel distinguendo cum Harprecht ad pr. Inst. quib. mod. re contrah. abl. num. 83. & seqq. inter debitorem præsentem & absentem: vel etiam exaudiendo d. l. 15. de ministro nudo d. l. 34. verò de procuratore vero.

LXXII. Si decem credidero ea lege, ut reddantur undecim nummus undecimus, nec tanquam creditus, nec ut usura, nec ut donatus peti potest, non primum, quia numeratus non est. l. 17. pr. ff. de

pañ. l. 11. §. 1. ff. de reb. cred. it. non secundum, quia usuræ pecuniæ creditæ ex nudo pacto non debentur l. 3. C. de usur. non tertium, quia jure ff. donatio non fit pacto sed nec jure Codicis ut donatus peti potest arg. l. 35. §. 5. C. de donat.

LXXIII. Inter l. 14. ff. de reb. credit. & l. 9. §. 1. ff. ad SCtum Macedon. non pauci admittunt antinomial: Sed male: placet Perez. in Cod. add. s. num. 6. ubi distinguit ex Pacio an pecunia à creditore bona an mala fide sit consumpta.

LXXIV. Parentibus & patronis juramentum calumniæ defendendum non est. l. 8. §. pen. ff. qui Satud. cog. l. 13. §. 14 ff. de damno infect. l. 7. §. 3. ff. de obseq. parent. & patron. præst. l. 16. ff. de jurejurand.

LXXV. Causa jurejurando ex cōventionē partium præstito decisa prætextu perjurii retractari non potest. l. 1. C. de reb. credit. l. 21. ff. de dol. mal. l. 5. §. 2. ff. de jurejur exceptio est in l. fin. C. de reb. credit.

LXXVI. Nulla poena perjurii de jure civili est statuta, nisi in certis casibus. l. 2. C. de reb. credit. l. 41. C. de Transact. l. 13. §. fin. ff. de jurejurando. l. 22. ff. de dol. mal. l. 17. C. de dignitatib.

LXXVII. Probanti per unum testem non potest deferri juramentum suppletorium, ratio est, quod unus testis ne semiplenam quidem faciat probationem de jure civili l. 9. §. 1. C. de testib.

LXXVIII. Condictio Causa data causâ non secuta ex contractu nominato aut in nominato haud oritur. Actio enim ex contractu non nascitur ad ipsum contractum dissolvendum. fac. l. 1. ff. de obl. & act.

LXXIX. Condictio furtiva (utpote quæ ex delicto non nascitur proximè) datur in furis heredes in solidum. per text. expressum in l. 9. ff. de condict. furtiva. quam male Cujacius accipit de eo casu, quo lis cum defuncto est contestata.

LXXX. Qui pro alio constituit perindè ut fidejussor habet beneficium excussionis. Authent. præsent. C. de fidejussorib. Nov. 4. cap. 1. fac. Nov. 136. cap. 1.

LXXXI. Actio Commodati datur adversus plures non pro parte virili sed in solidum. l. 5. §. fin. ff. commod. §. 2. Inst. de duob. reis l. 9 ff. eod. arg. l. 13. C. locati Wissenb. p. 1. D. 27. Th. 10.

LXXXII. Filiusfamilias mutuam pecuniam accipiens non potest

est renunciare Senatusconsulto Macedoniano. *l. n. ff. de SCto Macedon. fac. l. 27. §. pacta ff. de pact. l. pen. C. eod.* ne quidem cum iuramento, utpote quod publicæ utilitati adversatur, præbetq; occasionem corrumpendi filiosfam. *l. 1. ff. d. t. s. 7. Inst. quod cum eo &c.*

LXXXIII. Filiofamilias à p. p. per dignitatem liberato competit exceptio SCri Macedoniani. *l. 1. §. fin. ff. de SCto Macedon.* ratio est, quod liberi per dignitatem intelligantur liberati à p. p. in odiosis non in favorabilibus.

LXXXI. Fœmina pro alio intercedens potest renunciare SCto Vellejano tam Judicialiter, quam extrajudicialiter. *l. ult. §. pen. ff. de SCto Vellej. l. 41. ff. de minorib. Authent. mater & avia C. quand. mul. tut. offic. fung.*

LXXXV. Mandatarius non solum præstat levem sed & levissimam culpam. *l. 13. Q. mandati l. 21. C. eod. qui enim ad alterius negotia accedit, de fide & industria sua spondere videtur, VVissenb. ad l. 13. C. mandati.*

LXXXVI. A perfecta venditione ne quidem cum dispendio arrharum licet recedere. *l. 3. l. 6. C. de rescind. vendit.* Si enim absq; arrhis à contractu perfecto resilire non licet, minus multo si arrhæ intervenierint.

LXXXVII. Hereditate vendita jus accrescendi ad emptorem pertinere, juri nostro conformius est. *l. 83. ff. de acquirend. heredit. l. 33 ff. de usufr. l. 2. §. 2. ff. de hered. vel act. vend. Ludwell. Diss. ad Inst. 13. Thes. 3.*

LXXXVIII. Venditione perfecta re tamen nondum tradita periculum est emptoris, non venditoris. *l. 8 ff. de pericul. & com. rei vend. §. 3. Inst. de empt. & vendit. l. 7. l. 16 ff. de pericul. & commod. rei vend.*

LXXXIX. Venditor rei tradendæ habens facultatem præcisè tenetur ad ipsius rei traditionem, nec liberatur præstando interesse. *§. 2. Inst. de donat. l. 11. l. 30. §. 1. ff. de act. empti. dissent. Bach. ad Treutl. vol. 1. D. 28. Th 2. lit. C.*

XC. Beneficium *l. 2. C. de rescind. vend.* non modò competit venditori sed etiam emptori. *arg. l. 1. C. de cupress. ex luso Daphnens. Ludv. Diss. ad Inst. 13. Th. 4. lit. G.*

XCI. Merces in locatione & conductione non consistit tantum in pecunia numerata, sed etiam in alia re fungibili. *l. 19 §. 3. l. 35. §. fin. ff. locati. l. 21. C. eod.* Nec distinguo cum quibusdam inter locationem fruendi & faciendi.

XCI,

XCII. Conductor non tenetur ad Levissimam culpam, l. 1. §. 2. ff. commod. l. 1. §. 1. l. 9. §. 1. ff. locati l. 28. C. eod. exceptionem ponunt *Id. in l. 25. §. 7. ff. d. t. hanc, nisi res sua natura exactissimam requirat diligentiam: male.*

XCIII. Si faciam, ut des, & postquam feci, dare cessas dabitur actio de dolo. l. 1. §. ff. de praescript. verb. actionem autem civilem dant l. 15. l. 22. ff. eod. l. 6. C. de Transact. VVissenb. D. 38. Th. 18. admittit actionem, atq; Deum scire quot in hoc articulo sint ignorantes.

XCIV. Servitutes rusticae non autem urbanae possunt pignori dari. l. 11. §. ult. ff. de pignorib. & hypothec. l. 12. ff. eod. ratio diverſitatis petenda erit ab utilitate quam creditori praestare possunt rusticae praebentur urbanis.

XCV. Si creditor consentiat tertio pignus obliganti, censetur non tam jus pignoris, quam prioritatis remittere voluisse l. 12. §. 4. ff. qui poff. in pign. l. 21. C. ad Scutum Vallejan.

XCVI. Juri relucendi pignus longissimo tempore posse praescribi veritari Theoreticae magis convenit. l. 4. C. de praescript. 30. l. 40. annor. l. 3. C. de praescript. long. temp. argumentor: ubi est ratio praescriptionis, ibi etiam est praescriptio, atqui in jure relucendi est ratio praescriptionis, ut patet. E.

XCVII. Edictum Edilium pertinere etiam ad locationem & conductionem arbitror. l. 2. ff. locat. pr. Inst. eod. dissent. *Id. communiter per l. 63. ff. de Edilit. edict.*

XCVIII. Evictio non habet locum in donatione, si ve nuda conventionione si ve traditione interviente ea facta fuerit. l. 2. C. de evictionib. l. 18. §. 3. ff. de donat. Bacchov. vol. 2. D. 2. Th. 5. lit. D.

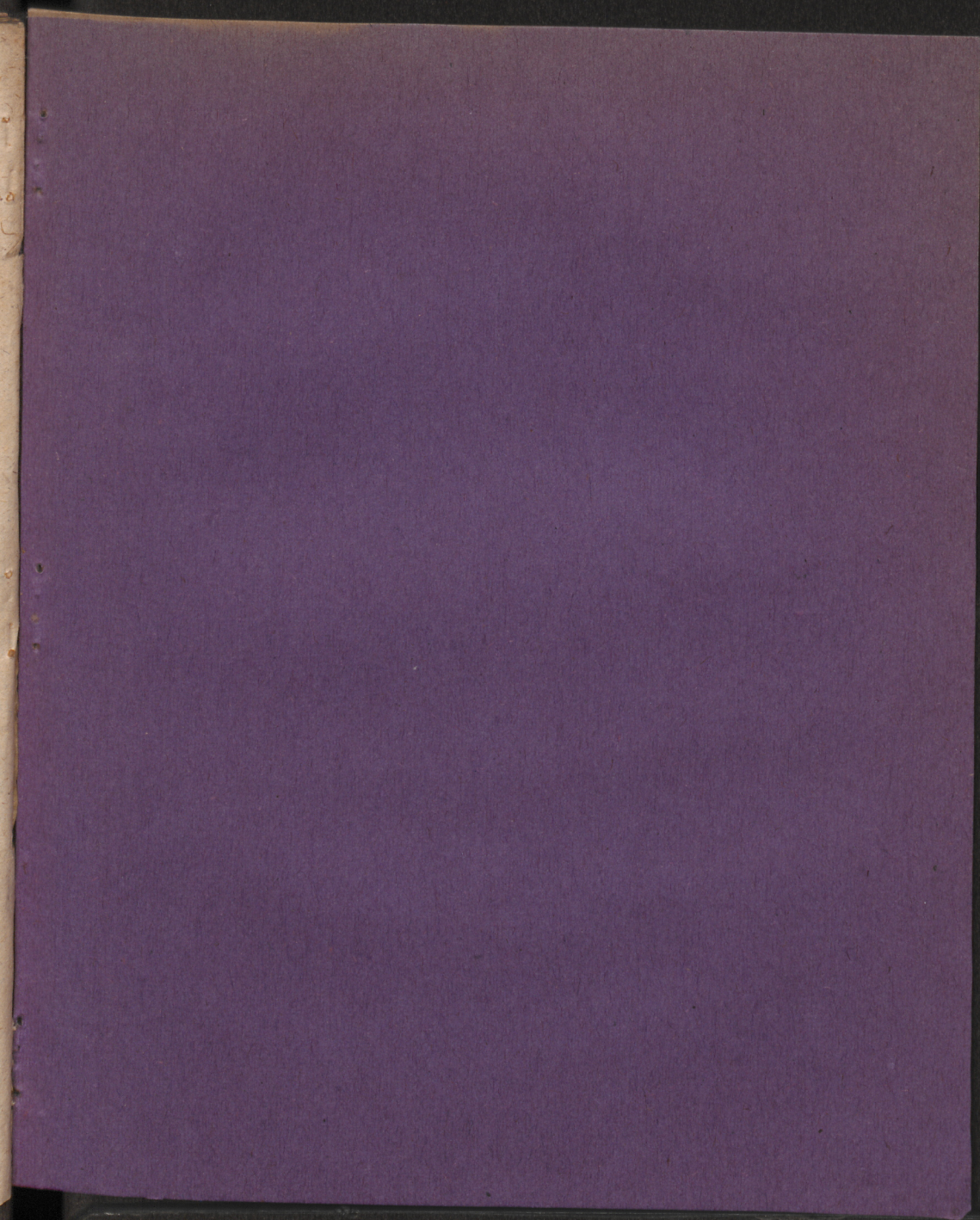
XCIX. Usurae in contractibus stricti Juris regulariter non debentur, nisi in stipulationem fuerint deductae. l. 1. §. 2. C. de usur. l. 24. ff. de praescript. verb. Hahn. in not. ad VVissenb. t. de usur. n. 2.

C. Dies solutioni appositus satis pro homine interpellat, eumq; absq; alia interpellatione nova in mora constituit. l. 12. C. de contrahend. stipul. dissent. Bacchov. ad Treuil. vol. 2. D. 3.

Th. 7. lit. D.

TANTUM.

est renunciare Senatusconsulto Macedoniano
ian. fac. l. 27. §. pacta ff. de pact. l. pen. C. eod.
mento, utpote quod publica utilitati adver
nem corrumpendi filiosfam. l. 1. ff. de i. s. 7.

LXXXIII. Filiofamilias à p. p. per digni
tate exceptio SCti Macedoniani. l. 1. §. fin. ff.
est, quod liberi per dignitatem intelligantur
non in favorabilibus.

LXXXI. Fœmina pro alio intercedens
Vellejano tam Judicialiter, quam extrajudiciali
SCto Vellej. l. 41. ff. de minorib. Authent. mater
offic. fung.

LXXXV. Mandatarius non solum pro
mam culpam. l. 13. O. mandati l. 21. C. eod. qui
accedit, de fide & industria sua spondere vide
mandati.

LXXXVI. A perfecta venditione ne quid
rum licet recedere. l. 3. l. 6. C. de rescind. vend.
contractu perfecto resilire non licet, minus
sint.

LXXXVII. Hereditate vendita jus accre
tinere, juri nostro conformius est. l. 83. ff. de
usufr. l. 2. §. 2. ff. de hered. vel act. vend. Ludw.

LXXXVIII. Venditione perfecta re tan
culum est emptoris, non venditoris. l. 8. ff. de
Inst. de empt. & vendit. l. 7. l. 16. ff. de pericul. &

LXXXIX. Venditor rei tradenda habe
netur ad ipsius rei traditionem, nec liberat
Inst. de donat. l. 11. l. 30. §. 1. ff. de act. empti. dissen
Th 2. lit. C.

XO. Beneficium l. 2. C. de rescind. vend
ditori sed etiam emptori. arg. l. 1. C. de cupres
Disp. ad Inst. l. 3. Th. 4. lit. G.

LCI. Merces in locatione & conduc
in pecunia numerata, sed etiam in alia re fu
locati. l. 21. C. eod. Nec distinguo cum quibu
endi & faciendi.

the scale towards document

B9 C9 A8 C8 B8 A7 B7 C7 B6 A6 C6 B5 A5 C5 B4 A4 C4 B3 A3 C3 B2 A2 C2 B1 A1 C1 B0 A0

10 09 03 02 01

AS 3.0 1.5 0.3

11 16 17

18 19 20

21 22 23

24 25 26

27 28 29

30 31 32

33 34 35

36 37 38

39 40 41

Image Engineering Scan Reference Chart TE263 Serial No.